

ΟΤΑΝ ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ ΔΙΑΦΩΝΟΥΝ...

ΚΕΔΔΥ ΛΕΥΚΑΔΑΣ

Όταν υπάρχει κάποιο πρόβλημα μέσα στην οικογένεια, και σε ποια οικογένεια δεν υπάρχει, είναι πολύ σημαντικό να υπάρχει κοινή γραμμή αντιμετώπισης.

Αν το πρόβλημα αφορά το παιδί, τότε τα αρνητικά αποτελέσματα μιας διάστασης απόψεων θα επιβαρύνουν το παιδί και η άγνοια ή ο εγωισμός των γονέων θα γίνουν η αιτία για επιβάρυνση της συμπεριφοράς του παιδιού.

Για παράδειγμα, αν το παιδί αντιδρά με άρνηση ή με ισχυρό πείσμα, τότε η ζωή των γονιών και του οικείου περιβάλλοντος θα γίνει δύσκολη, αν από την αρχή δεν αποφασίσουν με ποιο τρόπο θα αντιμετωπίζουν τη συμπεριφορά αυτή.

Είναι συχνό φαινόμενο τα παιδιά να απαιτούν κάτι παράλογο. Αν στην περίπτωση αυτή η μητέρα, για παράδειγμα, υποκύψει και δεχθεί να πραγματοποιηθεί η επιθυμία του, ενώ ο πατέρας προσπαθεί να του δείξει ότι αυτό που ζητά δεν μπορεί να γίνει, τότε το παιδί διακρίνοντας την ασυμφωνία των γονέων, αποκτά δύναμη να απαιτήσει με ακόμα πιο έντονο και ακραίο τρόπο αυτό που θέλει. Ξέρει δηλαδή ότι υπάρχει αδυναμία στο «μέτωπο» των γονέων και επωφελείται για να γίνει το «δικό του».

Το ίδιο συμβαίνει και στην αντίστροφη περίπτωση. Όταν δηλαδή το παιδί δεν κάνει κάτι που οφείλει να κάνει. Αν στην άρνησή του, ο ένας γονέας υποκύπτει, ενώ ο άλλος προσπαθεί να του υποδείξει το καθήκον του, τότε το παιδί βρίσκει ξανά την ευκαιρία να ξεφύγει και να αποφύγει οτιδήποτε του φαίνεται δύσκολο, δυσάρεστο, κ.λ.π.

Οι περιπτώσεις αυτές είναι καθημερινές, πιο συχνές από ό,τι μπορούμε να φανταστούμε. Αφορούν όλες τις οικογένειες λίγο πολύ και τα αποτελέσματα είναι πάντα δυσάρεστα και για το ζευγάρι που έρχεται συνέχεια σε συγκρούσεις, αλλά ιδίως για το παιδί που με την ασυνέπεια της γονεϊκής συμπεριφοράς δεν αποκτά πρότυπα σωστής συμπεριφοράς, εφ' όσον βλέπει τους γονείς του να συμπεριφέρονται εκ διαμέτρου αντίθετα σε ίδιες καταστάσεις.

Πιο περίπλοκα γίνονται τα πράγματα όταν το πρόβλημα αφορά περίπτωση παιδιού με ειδικές ανάγκες.

Στην περίπτωση αυτή η οικογένεια αντιμετωπίζει σοβαρές δυσκολίες. Στην αρχή οι γονείς δυσκολεύονται να αποδεχθούν το πρόβλημα. Αλλά και αφού το αποδεχθούν και πεισθούν ότι πράγματι υπάρχει μια ιδιαιτερότητα στο παιδί τους,

αρχίζουν τα προβλήματα που αφορούν την αντιμετώπιση της κατάστασης. Πολλά ζευγάρια δεν αντέχουν το βάρος μιας τέτοιας κατάστασης και οδηγούνται στο διαζύγιο.

Όμως τότε είναι που πρέπει κυρίως η οικογένεια να είναι ενωμένη και να αντιμετωπίζει την κατάσταση με ομοιογένεια, σύμπνοια και να υπάρχει κοινή γραμμή, που θα υπαγορεύεται οπωσδήποτε από τη γνώμη κάποιου ειδικού. Ο κατάλληλος τρόπος χειρισμού της κατάστασης, που θα υπαγορεύεται από τη γνώμη του ειδικού, θα βοηθήσει στην καλύτερη προσαρμογή του παιδιού.

Στην αντίθετη περίπτωση, αν, δηλαδή, παρά τη συμβουλή του ειδικού, οι γονείς ακολουθούν δικό τους αυτόνομο δρόμο ο καθένας, τότε το παιδί δεν θα μπορέσει να προσανατολισθεί προς τη σωστή συμπεριφορά, θα αμφιταλαντεύεται και κάθε φορά θα επιλέγει αυτό που φαίνεται πιο εύκολο και προσιτό στις εκάστοτε επιθυμίες του.

Το αποτέλεσμα αυτής της κατάστασης θα είναι το παιδί να μην προοδεύει και η αγωγή που συστήνει ο ειδικός να μην αποφέρει καρπούς.

Μόνο αν υπάρχει ομοφωνία και αλληλοβοήθεια στην οικογένεια, μπορεί να υπάρξει εξέλιξη θετική στην προβληματική συμπεριφορά ενός παιδιού με ειδικά προβλήματα.

Είναι δύσκολο αλλά όχι ακατόρθωτο να αντιμετωπισθεί μια ειδική περίπτωση στην οικογένεια. Είναι δύσκολο αν ο ένας γονέας ρίχνει την ευθύνη για το πρόβλημα στον άλλο. Είναι δύσκολο, αν αντί να προσπαθούν να ενωθούν για να βοηθήσουν το παιδί, ο ένας κλείνεται στη μοναξιά της δυστυχίας του και ο άλλος απομακρύνεται για να μη βλέπει αυτή τη δυστυχία.

Σ' αυτές τις περιπτώσεις, στις περιπτώσεις δηλαδή μιας δύσκολης κατάστασης, μόνο η κοινή γραμμή μπορεί να βοηθήσει αφενός την οικογένεια να παραμείνει ενωμένη και αφετέρου να αποφέρει ευνοϊκό αποτέλεσμα στο παιδί. Και πιστεύω πως αξίζει τον κόπο...